

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Czudar Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Guba Imre jogtanácsos által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Nógrád Megyei Bíróság 2009. július 8. napján meghozott, 7.P.20.173/2009/7. számú ítélete ellen, a felperes részéről 9., az alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és az alperest terhelő vagyoni kártérítés összegét 160.000 (százhatvanezer) forintról 110.000 (száztízezer) forintra, míg a késedelmi kamatot 2005. január 1. napjától kezdődően a késedelmi kamattal érintett naptári félévet megelőző napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékre leszállítja, egyéb rendelkezéseit pedig helybenhagyja.

Kimondja, hogy a felek a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket is maguk viselik.

Kötelezi az alperest, hogy térítsen meg az államnak 63.600 (hatvanháromezer-hatszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesnek 2002. szeptember 4-én közlekedési balesetben a bal combcsontja eltörött, agyrázkódást, valamint ajak- és szájjüregsérüléseket szenvedett. A balesetet az alperes biztosította okozta, akinek bűnösségét a bíróság közúti baleset gondatlan okozásának vétségében megállapította. A felperes törött combcsontját műtéti úton, fémllemezrel kellett egyesíteni. A fémllemez 2004-ben újabb műtéttel

távolították el. A felperes combján műtéti heg látható. A balesetben kitörött 3 felső metszőfogát pótolni kellett. A felperes száj és fogsérüléseinek gyógyítását végző ... Klinikájának felperes kérelmére adott orvosi véleménye szerint a klinikán a felperest 2002. szeptember 16-tól kezelték. A felperes felső fogsora frontális fogmeder nyúlványa 3 felső metszőfoggal együtt kitörött. A fogmeder nyúlványt csontpótló anyaggal kellett feltölteni. Ez 2002. november 18-án történt meg. 2002. decemberében a jobb felső 3-as fogtól a bal felső 3-as fogig ideiglenes hidat kapott. 2003. júliusában a jobb felső 2-es és a bal felső 1-es fogak helyére implantátumot helyeztek. 2003. decemberében az implantátumra hidat telepítettek. 2004. október 4-én a bal felső 2-es fogat gyökér-kezelték. Október 6-án a fog felett lévő traumás cisztát eltávolították, a csonthiányt csontpótló anyaggal töltötték ki. A fogpótlás a kitört fog miatt esztétikailag és funkcionálisan az eredeti állapottal nem egyenértékű. A felperesnek sebészeti kezelésekre 23, fogászati kezelésekre 38 alkalommal kellett 'B'-re utaznia.

A felperes a baleset idején kezdte meg egyetemi tanulmányait távoktatás keretében. A baleseti sérülései a konzultációkon való részvételben akadályozták, emiatt vizsgakötelezettségeinek nem tudott maradéktalanul eleget tenni. A vizsgák elmaradásának az lett a következménye, hogy egyetemi tanulmányait abbahagyta, jelenleg főiskolai tanulmányokat folytat.

A felperes vagyoni kárait az alperes peren kívül 833.000 forintot fizetett. A nem vagyoni kártérítés vonatkozásában egyezségi ajánlatot tett, a felperes nem vagyoni hátrányainak teljes kiegyenlítésére kamatokkal együtt 1.500.000 forintot ajánlott fel. Az ajánlatot a felperes nem fogadta el.

A felperes keresetében 6.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 2002. szeptember 4-től járó kamatai, továbbá 402.000 forint vagyoni kárai és annak 2005. szeptember 4-től járó kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes a keresetet 1.500.000 forint nem vagyoni és 30.000 forint vagyoni kártérítés erejéig elismerte, ezt meghaladóan elutasítani kérte.

Az elsőfokú bíróság az alperest a felperes nem vagyoni kárait 2.500.000 forint és annak 2002. szeptember 4-től járó évi 11%-os kamatai, a felperes vagyoni kártérítési követeléséből 160.000 forint és annak 2005. szeptember 4-től járó kamatai megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a kereset elutasította.

Az ítélet indokolása szerint a felperest ért nem vagyoni hátrányokkal a megítélt nem vagyoni kártérítés áll arányban. A felperes balesetkor viselt, megrongálódott karórájáért és ékszereiért 70.000 forint kártérítést követelt. Az ékszerek maradványértékének megfelelő összeg megtérítésére azonban a felperes nem tarthat igényt. A maradványérték 20.000 forintra tehető. A felperest a szóban forgók fejében így 50.000 forint kártérítés illeti meg.

A felperesnek a baleseti sérülései kezelésével kapcsolatban állítása szerint 393.500 forint költsége keletkezett. A költségekből az alperes 270.000 forintot megtérített. A felperes által e költségei megtérítésére követelt 123.500 forintból az alperes által elismert 30.000 forint volt magalapozott követelés, a felperes ugyanis az ezt meghaladó követeléseit okiratokkal nem bizonyította.

A felperes a sebészeti és fogászati kezelésekre, valamint a büntetőeljárásban orvosi vizsgálatra és tárgyalásokra való utazásainak költségei fejében 312.000 forintot számított fel. Az útiköltségekre az alperes 108.000 forintot fizetett. A felperes útiköltség követelése ezen felül 202.000 forint volt. A 'B' - 'C' város közötti távolság a felperes által megjelölt 100 km-rel szemben csak 87 km. A büntető eljárásban az útiköltségeit a felperes megkaphatta. Esetenként a 'B'-i orvosi kezelésekre apja szolgálati gépkocsijával utazott. A gépkocsival való utazás főként az első két évben volt indokolt. A tömegközlekedési eszközzel történő utazás költségeit a társadalombiztosítás megtérítette volna. Mindezeket a körülményeket figyelembe véve, a felperes megalapozott útiköltség követelése 80.000 forintban fogadható el. A felperes követelése 2004. május 1-e előtt keletkezett, ezért az alperes a Ptk. baleset idején hatályos 301. § (1) bekezdése alapján, évi 11% kamat fizetésére köteles a kártérítési összeg után.

Mivel a felek pernyertességének pervesztességének arányában számottevő különbség nem volt, a Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében a perköltségeiket a felek maguk kötelesek viselni.

A felek fellebbezéseikben az első fokú ítélet részbeni megváltoztatását kérték; a felperes akként, hogy az ítélet tábla a nem vagyoni kártérítés összegét 6.000.000 forintra emelje fel, az alperes akként, hogy a nem vagyoni kártérítési követelést, 1.500.000 forintot a vagyoni kártérítési követelés 30.000 forintot meghaladó részében utasítsa el.

A felperes hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság által megítélt nem vagyoni kártérítés az őt ért nem vagyoni hátrányokkal nem áll arányban. Kiemelte, hogy a pótoltt fogak esztétikailag és funkcionálisan nem egyenértékűek az elvesztett természetes fogakkal. A combján lévő heg az öltözködésben korlátozza, strandra nem járhat, fiatal korára tekintettel ezeket a körülményeket a nem vagyoni kártérítés megállapításánál nyomatékosan kell értékelni. A törött combcsontja jelenleg is fáj, pszichés hátrányok is érték, egyetemi tanulmányait is a baleseti sérülései miatt kellett abbahagynia.

Csatolta az alperes 2002. szeptember 9-én kelt levelét, mely tanúsítja, hogy a kárbejelentését a balesetet követően haladéktalanul megtette.

Az alperes arra hivatkozott a fellebbezésében, hogy a felperes nem bizonyította: a karórája és ékszerei károsodtak. Nem bizonyított az általa már kiegészített meghaladó közlekedési költségkövetelést sem.

Kifogásolta, hogy a felperes orvosszakértői bizonyítást nem indítványozott és az elsőfokú bíróság orvosszakértői vélemény nélkül állapította meg a nem vagyoni kártérítést.

Állította, hogy a baleset idején hatályos, a gépjármű üzembentartójának kötelező felelősségbiztosításáról szóló 171/2000. (X. 13.) Kormányrendelet 7. § (6) bekezdése rendelkezésének megfelelően a felperes a kárigényét 30 nap alatt lett volna köteles bejelenteni. A kártérítési igény bejelentése részére 2007. június 5-én kézbesített keresetlevéllel történt meg. A felperes ezért csak 2007. június 5-től követelhet kamatokat. A kamatokat is helytelenül állapította meg az elsőfokú bíróság. A 2002. évi XXXVI. törvény és a 2004. évi CXXXV. törvény rendelkezései

szerint ugyanis 2005. január 1-től a felperest csak a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat illeti meg.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a felperes fellebbezése megalapozatlan, az alperesi kis részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a felperes balesetkor viselt ékszerei, karórája, azok értéke és az azokban esett kár mértékétől eltekintve, a tényállást helyesen állapította meg.

A felperest arra nézve, hogy a balesetkor milyen ékszereket és karórát viselt, az ékszereknek és a karórának mennyi volt az értéke, azokban milyen károk keletkeztek, bizonyítást nem ajánlott fel. Az elsőfokú bíróság az ezekben a dolgokban esett kárt bizonyítás nélkül állapította meg annak ellenére, hogy a bizonyítás lefolytatásának nem lett volna akadálya, hiszen a felperes azt állította, hogy a karórái és az ékszerei megvannak csak azokat nem viseli. A kár szakértői bizonyítás útján való meghatározásának ezért nem lett volna akadálya. Az ítéltábla mindezt a felperesnek az ékszerekben és a karórában keletkezett kárait nem találta bizonyítottnak.

A nem vagyoni kártérítés mértékét az elsőfokú bíróság mérlegelési lehetőségeinek határai között maradván állapította meg. A megállapított nem vagyoni kártérítés, különösen, ha fiatal korban elszenvedett, súlyos szájüregi és fogsérülések miatt nem tekinthető eltúlzottnak. Az ítéltábla ezért nem látott lehetőséget a másodfokú eljárásban az elsőfokú bíróságtól eltérő mérlegeléssel alacsonyabb összegű nem vagyoni kártérítés megállapítására.

A felperes tételesen kimutatta, hogy milyen okból, mely időpontokban utazott orvosi kezelésekre. Az utazási költségekben álló kár ennek ellenére pontosan nem volt kiszámítható. Az elsőfokú bíróság azonban helyálló mérlegeléssel állapította meg a felperes utazási költségeinek kiegyenlítésére alkalmas nem vagyoni kártérítés összegét is. Ezt a kártérítési összeget az alperes a Ptk. 359. § (1) bekezdése alapján, általános kártérítésként köteles megfizetni. A felperes az alperesi fellebbezés észrevételét követően, az alperes levelének csatolásával igazolta, hogy a kárigényét a balesetét követően haladéktalanul bejelentette, ezért az alperes kamatfizetési kötelezettség kezdetével kapcsolatos kifogásai alaptalanok voltak.

A 2001. évi LXXXVIII. törvény értelmében a kamatkövetelés esedékessé válásától a kamatkövetelés alapjául szolgáló kötelezettség teljesítéséig terjedő időtartam minden időszakára, a kamat mértékét megállapító törvényben az adott időszakra vonatkozóan megállapított kamatmértéket kell alkalmazni. A Ptk. 2004. május 1-től hatályos 301. § (1) bekezdése értelmében a késedelmi kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyezik meg. Az alperes azonban csak 2005. január 1-től kezdve kérte a késedelmi kamat mértékének ekként való meghatározását, az ítéltábla ezért az első fokú ítéletnek a kamatok mértékére vonatkozó rendelkezését 2005. január 1. napjától kezdődően változtatta meg a Ptk. jelenleg hatályos 301. § (1) bekezdésének megfelelően.

Az ítéltábla a kifejtettek tekintetével a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján az első fokú ítélet fellebbezett részét részben megváltoztatta, további fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta. A Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési perköltségeiket a felek maguk kötelesek viselni. Az alperes a 6/1986. (VI. 23.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni a fellebbezésének eredménytelen részéhez igazodó fellebbezési eljárási illetéket.

Budapest, 2010. január 15.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró